

In Lenčka, oj, Lenčika, ubožica, kaj ti nimaš svilnate rute?

Ej, Lenčka, jaz sem te videl, Lenčka! In sem te videl in sem spoznal, da imaš tudi ti svilnato, Lenčka, lepšo od vseh, izmed vseh najlepšo!...

Solnce sije na tvojo rumeno, rdečepikčasto, Lenčka, materine solze se blestijo v solncu na njej in lepa je, tvoja ruta, kakor svilnata, lepša od vseh, izmed vseh najlepša!...

Pesem o kukavici.

*Mamica draga v rodni vasici,
ali je tudi pomlad že pri vas?
So že pobarvane trate zeleno,
ali še straši rožice mraz?*

*Ali je kukavica
že priletela?
Mamica draga, koliko let vam
še je naštela?*

*„Koliko let še? Zakaj me vprašuješ?
Tega pač ptičica lahna ne ve,
leta mi steješ ti, sinko moj dragi!
Česa se zbalo je tvoje srce?“*

Jan Reginov.

Pravijo si bajke . . .

*Na poljani breze
bele vse stojijo
in ponoči skrivno
govorijo . . .*

*Pravijo si bajke
lepe o pomladni,
bajke o veselju
in o nadi.*

*Po mladosti ljubki
tiho se solzijo;
pravijo si bajke
in šumijo . . .*

Davorinov.

Orač.

*Zgodaj spet orač zdaj vstajam
in na polje se podajam.
Kdor rad jé pogaočo belo,
z mano vstaja naj na delo!*

*Saj težkó ni rano vstati,
ko žari vzhod v zori zlati,
izpod neba pa škrjanca
pesemca budi zaspanca!*

Fr. Rojec.

